

vendt, saa vilde det ikke blive andet end en ren regnskabsmæssig Meddelelse til Efterretning, og Rigsdagens Beslutning vilde da muligvis blive temmelig betydningsløs. Vi valgte netop derfor dette noget tværende Udtryk „anvender“, som staar i Loven, eller det Alternativ, hvormed den samme Tanke er udtrykt i Betænkningen, nemlig: „det Beløb, Selskabet agter at anvende eller har anvendt“. Meningen hermed er da den, at man ikke vilde affære Selskabet fra med Ministerens Billigelse — thi enhver Udgift, Selskabet afholder, sker udelukkende med Ministerens Billigelse — ogsaa uden foregaaende Bemyndigelse fra Rigsdagens Side at foretage de ønskelige Anlæg, og en Forelæggelse for Rigsdagen af Regnskabet over disse Udgifter bliver altsaa, om man vil, en Forelæggelse til Efterretning, dog at Rigsdagen har det i sin Magt at nægte Godkendelsen. Men paa den anden Side gif vi ganske vist ud fra, at naar Rigsdagen var samlet, og man i Frihavnselskabet havde lagt sine Planer for Anvendelsen af en større eller mindre Del af Kapitalen, og disse Planer havde fundet Ministerens Sanction, saa vilde det efter Omstændighederne være hensigtsmæssigt at komme til Rigsdagen med Overslagene, inden Arbejderne iværksættes. Nu har den højtærede Minister forelagt et Forslag om at godkende de henved 900,000 Kr., der faktisk ere udgivne indtil 1ste Januar. Men Forholdet stiller sig saaledes, at for at sætte Frihavnen i den ved dens Alnning ønskelige Stand, vil det være nødvendigt fuldt ud at bruge de 4 Mill. Kroner, som Selskabets Kapital udgør. Det vilde derfor ikke forekomme mig uhenigtsmæssigt, om den højtærede Minister ved samme Leilighed forelagde til Rigsdagens Godkendelse Planen for Anvendelsen af den resterende Del af Kapitalen. Derved vilde, saa vidt jeg ser, det Løste, som det ærede Medlem fra Kalundborg udtalte, i Virkeligheden være fæst Fyldest.

Jeg skal endnu tilføje, at den højtærede Minister jo har fuldstændig Ret i, at hvad der overhovedet her er Tale om, er kun Anvendelsen af Selskabets Kapital, dels de 4 Mill. Kroners Aktiekapital, hvormed Selskabet begynder, dels den hyderligere Kapital, som senere hen, med Rigsdagens Billigelse, muligvis maatte blive optaget til Udvidelse af Anlægene, enten i Form af Obligationer eller gennem en Forgøelse af Aktiekapitalen. Derimod har der aldrig været Tale om eller fornuftigvis kunnet være Tale om, at Havnens aarlige Driftsbudget skulde forelægges Rigsdagen til Godkendelse, thi det vilde ganske sikkert være en Fordring, som

kun vilde medføre store Vanstieligheder og ingen som helst Fordel.

M. Sørensen: Den meget ærede Minister og det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) ere jo enige om, at det ikke kunde gaa an at paalægge Aktieselskabet „Rjøbenhavns Frihavn“ at forelægge Budgettet til Beslutning for Rigsdagen. Jeg ser nu ikke, hvorfor det ikke kunde gaa an; Rigsdagen vilde jo ogsaa kunne indrette sig praktisk og behøver ikke at trække Arbejderne i Langdrag. Det forekommer mig, at for saa vidt der skulde være nogen Mening i Lovgivningsmagtens Tilsyn og Overhøjhed, burde Lovgivningsmagten kunne skønne over Udgifterne, før Pengene ere gaaede ud af Kassen, saa meget mere som det at skønne over dem, naar Pengene ere gaaede ud, ingenting batter. Jeg fik ikke noget Svar paa, hvad der vilde ske, hvis vi sagde nej til det Forslag til Beslutning, som her foreligger. Naar jeg ikke fik noget Svar, gaar jeg ud fra, at det var, fordi saa vel den ærede Minister som det ærede Medlem af Aktieselskabet — nej jeg mener det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds — ere paa det rene med, at saa vil der ingenting ske, men at Rigsdagen overhovedet skal beslutte, naar dens Beslutning gælder til Wandsbeck, finder jeg, er en noget uforhvarlig Stilling at give Rigsdagen. Forslag til Beslutninger her i Tinget bør være af Betydning, Rigsdagen kan ikke sætte sig hen og vedtage en saadan højtidelig Akt om Bagateller, der maa foreligge noget, noget som har Betydning for Samfundet; ellers er det hele meningsløst. Derfor er det, jeg er gaaet ud fra, at saa maa det absolut blive Budgettet eller Overslaget, der skal forelægges. Et Budget kan man jo vanstielig tale om, før der bliver baade Indtægter og Udgifter, foreløbig er der jo kun Udgifter. Men for øvrigt var det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds jo ogsaa til Dels enig med mig derom: det skulde være noget af hvert, snart skulde det være Regnskabs-ekstrakter, og snart skulde det være et Overlag, som vi skulde beslutte om. Saaledes erklærede han, Meningen var, den Gang vi vedtoge Forslaget angaaende Oprettelsen af en Frihavn. Jeg vilde nu have ønsket, at det ærede Udvalg havde formuleret disse Tanker lidt klarere i Loven, thi en Lov bør jo være saadan, at Mennesker med almindelig sund Menneskeforstand kunne forstaa den, naar de læse den, men at nogen kan uden videre gaa hen og forstaa, hvad der her er indført i Loven, er en Umulighed. Men altsaa, der staar Mening mod Mening, det ærede Med-